

kes sudab üllesarwata, kui mitto suggutööd ja ammeti-sifet ma-ismas on? Alga igga ammetil on omma waewa ja tulli.

Jubba sest mis nimmetati, nāme, et fui
Iggamees se eest, mis temma holefs lan-
gend, ãrratuddinematta murret fañnab, Igg-
amees siis kütte saab, mis ta tarvitab.
Sepärrast on Jummal ka iggaúshhe Ulle-
ma peâle pañnud, tâhhese pannema, fas
Iggaúks teeb mis temma foðhus on.

Gest fui iggamees omma tahtmisi mõda
tobhiks weddeleda, kust se siis sola saaks,
kes maad harrib? Eh!, kust se leiba saaks,
kes sola fedab? Eh!, kust need saaksid lei-
ba ja sola kes rauda walmistawad? Eh!
Kust need saaksid rauda, kes leiba ja sola
saatwad?

Menda jááksid kohhe keik teggemisseid Finni, ja Iggaúuhhel olleks pudo sest, mis temmale feigetarivilissemaks abbiks fulluks, kui mitte Kunningad ja Kohtud ja Üllemad peale káksid et keik tööd ðiete tehhaipse ja igaga vastastik tehtud tenimisse, faup kind,

Saste petaakse. Gest Medsinnatsed üllemad peawad ükslassé innimesse ja keik Nahwa Seisust tähhele pannema, ja sedda Jum- malale õrrawastama. Gest otsego meil ühhe ihho sees paljo liikmid on; aggo kei- gil liikmelles ep olle ühtesuggust tööd, nen- da on meid ka paljo üks ihho Kristusse sees. Agga iggaüks ennese kohhal, olleme teine teise liikmed. Sedda loeme Pühhas- Kirjas. Rom. 12, 4. 5.

Kijs. Tom. 12, p. 5.
Keigewæsemast palgalisfest, keigesure-
mast-Keisrist sadik, on siis agga se armas
Gummala melest, fes feelmatta teeb, mis
kohhus on; fest sega sunnib Gummala taht-
minne Ma peal fui taewas.

Keik sedda panni se wanna moisslik Mees neid tundma, ja ütles wimaks: Teie teaste, et ~~ma~~ norel eal omma Herraga liggi keik ~~ma~~-ilma ollen läbbi läinud, mõda maad ja mõda mert; mis minna teise ütlen, ei olle siis mitte tulest voolud, vaid ma ollen sedda keik näinud, ja ükski ei woi sedda walleks aiada — ollen sedda iggas